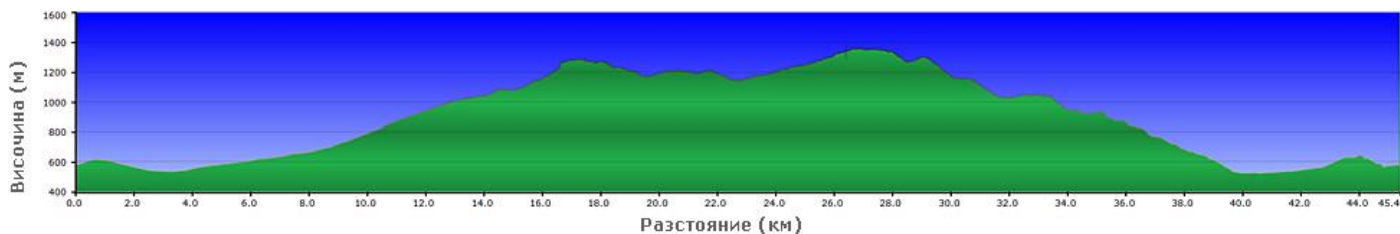

Чавдар – хижа „Братия“ – хижа „Сакарджа“ – Света Петка

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](http://BGMountains.com) / kade.si

Начална точка: центъра на с. Чавдар

Дължина: 45.4 км

Изкачване: 1340 м

Ниво на техническа трудност: средно (R1, R2, T3)

Физическо натоварване: средно (КФН=7.5)

Продължителност: 5-10 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 2-3 л, по пътя няма сигурни чешми, дори и в хижите.

Храна: за цял ден; в хижа „Братия“ може да се хапне нещо, но е добре да се обадите предварително (тел.0878565845).

Терен:

- асфалт – 8.3 км

- черни пътища – 36.5 км

- пътеки – 0.6 км

Описание:

От центъра на с. Чавдар (**т.01**) поемаме по улица „Георги Димитров“ в източна посока с леко изкачване. Малко преди края на селото има разклон (**т.02, 0.3 км**), на който следваме дясната улица и по нея напускаме населеното място. Движим се по тесен асфалтов път, който преваля хълма и започва да се спуска към долината на р. Тополница. Достигайки реката, преминаваме по мост над нея (**т.03**) и продължаваме по асфалтовия път към близката вилна зона, като след малко достигахме разклон (**т.04, 3.6 км**) – тук продължаваме направо (т.е. десния път) и започва първото и най-дълго изкачване по маршрута.

След 50-100 м асфалтът преминава в широк и добре утъпкан черен път, който плавно набира височина покрай р. Къой дере. Следваме само основния път в долината, пропускайки разни второстепенни отбивки вляво и вдясно. Освен всичко друго, тук пътят е и много красив заради близостта на реката. В **т.05 (8.8 км)** наляво се отбива друг черен път – продължаваме изкачването по него. Наклонът е малко по-голям, но все пак умерен, и позволява нормално каране под хубавата сянка на букова гора. В **т.06 (10.5 км)** пропускаме черен път вляво. След още 1 км, в **т.07**, основният път продължава надясно и следваме него. В **т.08 (12.5 км)** се включваме в широк черен път и продължаваме по него надясно към хижа „Братия“. Следваме само главния път, който се изкачва по билото на рида, подсичайки го тук-там. Пропускайте всякакви разклонения, като по-важните са: т.09 (13.9 км), където сме по десния път; т.10 – по левия път сме; т.11 (14.8 км) – пак сме по десния път; т.12 – по основния път наляво. В **т.13 (16.6 км)** достигахме хижа „Братия“, която е подходящо място за по-дълга почивка.

След хижа „Братия“ започва една по-дива част на маршрута. Продължаваме по основния черен път нагоре, но още при първия разклон (200 м след хижата, **т.14**) поемаме по десния път. След още 200-300 м, в **т.15**, пътят отново се разделя и пак сме надясно, изоставяйки основния път. Започваме подсичане на склона през красива букова гора. Пътят е с променлив наклон – ту малко надолу, ту малко нагоре. В **т.16 (17.8 км)** пътят отново се разделя и следваме левия, леко нагоре. В **т.17 (18.4 км)** завиваме рязко вляво и продължаваме през поредните дерета, в едно от които пътят изглежда отнесен от водата, но всъщност е прокопан нарочно, за да пречи на придвижването на браконьерите. Поради това от този момент нататък теренът се влошава – клоните и шумата стават повече, а в **т.18 (20.0 км)** излизаме на една полянка, където храстите и тревата за момент напълно скриват пътя. Огледайте се, за да го видите първо леко вляво, а след това надясно в гората, където отново става достатъчно ясен, за да го следвате без проблеми. Скоро отново се появяват признаци на цивилизация и дърводобив, пътят става хубав и в **т.19 (21.7 км)** пропускаме черен път вляво, а в **т.20 (22.8 км)** сме направо, пропускайки друг черен път вдясно.

Така достигаме **т.21 (23.3 км)**, където излизаме на широк асфалтов път, който обслужва рудника на Асарел Медет. Тук вече сме на основното било на Средна гора. Продължаваме по асфалта надясно и нагоре, но само за малко – след 200 м (**т.22**) се отбиваме по черен път вдясно и започваме сравнително стръмно изкачване през гората. В **т.23** пропускаме черен път вдясно, после нашият път също обръща посоката и в **т.24 (25.8 км)** пропускаме още един черен път вдясно, а след още един стръмен баир в **т.25** пропускаме и черен път вляво. Тук вече излизаме на открито в подножието на вр. Лисец (**т.26**). Подсичаме го по черния път отляво, пропускайки в **т.27 (26.6 км)** друг черен път, който се спуска наляво. Продължаваме по билния път, като в **т.28 (27.3 км)** при поредното голо възвишение сме наляво и веднага след това в **т.29** надясно по поляната, влизайки отново в гората. Ако носите допълнителна защитна екипировка (например наколенки), тук е мястото да ги сложите, защото предстои стръмно спускане, а и като цяло маршрутът вече обръща наклона преобладаващо надолу. Следващият връх, който се изправя пред нас, е Сакарджа. Него също подсичаме, като в **т.30 (28.7 км)** следваме основния черен път вляво, а малко след това (**т.31**) завиваме надясно и се спускаме стръмно в северна посока.

В **т.32 (29.8 км)** достигаме хижа „Сакарджа“. Продължаваме по черния път надолу, който е все така стръмен и бърз. В **т.33 (31.4 км)** е един от най-важните разклони в целия маршрут. Тук основният черен път продължава наляво, а ние трябва да се отклоним по друг път, също широк и утъпкан, надясно. Този път следва билото на рида, наречен Петкова рътлина. Караме само по основния път, пропускайки всякакви дърварски отклонения вляво и вдясно – има ги в т.34, 35 и 36, възможно е да се появят и други. В началото пътят върви с леки изкачвания и спускания, без да губи височина, и е сравнително гладък. В **т.37 (34.3 км)** пред нас се изправя поредното връхче. Вляво има обиколен път, ние го атакувахме фронтално. След него спускането става по-стръмно и на места с коловози и изровени участъци, но това е само в рамките на няколко метра. После теренът отново се подобрява. В **т.38 (35.3 км)** отляво идва друг черен път – продължаваме направо. В **т.39** пропускаме още един черен път вляво и малко след това, в **т.40 (36.4 км)** достигаме важен разклон, при който първо сме вляво, а после вдясно по широкия основен път.

Оттук спускането следва този широк и сравнително утъпкан черен път, който слиза от билото на рида към водослива на р. Чам дере и р. Тополница. В **т.41** пропускаме черен път вляво и завиваме вдясно. В **т.42 (37.2 км)** пропускаме отбивка вдясно и караме направо. Малко след това минаваме и покрай един ловджийски навес. В **т.43 (38.4 км)** пропускаме черен път вляво. В края на спускането излизаме при едни обори и преди тях завиваме наляво и достигаме пътя покрай р. Чам дере (**т.44**) – надясно той преминава в асфалт и в **т.45 (40.0 км)** минаваме по мост над р. Тополница и продължаваме направо към с. Чавдар, пропускайки една отбивка вдясно (**т.46**) към разни селскостопански постройки.

Точно преди да навлезем в селото, в **т.47 (42.7 км)** наляво и нагоре тръгва асфалтов път към хълма Света Петка. От него има едно съвсем кратко велотрасе, изградено от местни младежи. Ако ви мързи, може и да пропуснете тази последна част, но ако са ви останали сили, изкачете се по асфалта, подсичайки хълма от север, и когато стигнете атракционната част, изградена горе, точно преди един батут, търсете пътека вдясно (**т.49, 44.1 км**). Тя тръгва през гората към едно деренце, пресича го и продължава покрай него надолу с 1-2 скокчета и други елементи (в бъдеще вероятно ще бъде доразвито!). В края си пътеката излиза на черен път (**т.50**), а в **т.51 (44.7 км)** се спускаме вдясно по стръмен черен път към къщите и излизаме на една улица, по която поемаме първо леко вляво, а после надясно и карайки все напред, достигаме центъра на с. Чавдар.